

L'herència de Beauvoir

Josefina Matamoros, directora del [Museu d'Art Modern de Ceret](#), Maria Antònia Oliver, [escriptora](#), Marta Selva, presidenta de l' [Institut Català de les Dones](#), i Rosa Serrano, responsable de [Tàndem Edicions](#), responen a VilaWeb tres preguntes sobre l'autora:

- 1—Què en resta, del pensament de Beauvoir?
- 2—Per quins objectius lluitaria avui?
- 3—Quins són els referents feministes actuals, si és que n'hi ha?

Josefina Matamoros

1—Per a la meua generació, la del 68, Beauvoir representa una alenada d'aire fresc i una gran obertura al món de les dones. Ens va donar la possibilitat de lluitar pels nostres drets. Vivia d'una manera molt lliure, sense obligacions. Va viure amb Sartre, però va tenir amors diferents i una vida pròpia.

2—Tornaria a lluitar per la dona perquè la qüestió no és resolta. Efectivament, som lluny d'haver aconseguit la igualtat i hem de continuar treballant. La Beauvoir reflexionaria també sobre què s'ha esdevingut al món aquests últims trenta anys: vivim en un estat de globalització, amb un liberalisme molt potent i unes diferències entre rics i pobres cada vegada més grans. Aquestes diferències, no les vam viure els anys seixanta. Jo en sóc un exemple: filla d'emigrants a l'estat francès, l'escola de la República m'ha permès de ser això que sóc avui. Però avui les persones que no tenen diners tenen poques perspectives en aquest país. Ho veiem en les revoltes dels suburbis, en els fills dels immigrants del nord d'Àfrica: la República no ha sabut integrar-los. Els anys seixanta tothom podia accedir al món que es construïa, avui no: hi ha unes barreres molt fortes.

3—Quant a pensament anem una mica perduts. Avui, fins i tot els grans filòsofs callen. Falten referents intel·lectuals, pensaments i paraules que facin obrir els ulls. El poder polític té un pes excessiu; de solucions, sols en donen donen els polítics.

Maria Antònia Oliver

1—N'ha resta tot, sobretot el seu feminisme, perquè no ho hem aconseguit tot. A les meves xerrades als instituts sempre dic allò que deia Beauvoir: mentre una dona mediocre no pugui ocupar el lloc que ocupa ara un home mediocre, el feminisme serà necessari.

2—Lluitaria pels mateixos objectius perquè encara no s'ha aconseguit tot. Per tant, encara cal lluitar.

3—Ara mateix, no sé quins referents feministes hi ha, suposo que n'hi deu haver. També hi ha homes que escriuen i que lluiten. Per mi, Simone de Beauvoir no era l'únic referent, també hi havia Virginia Woolf, Maria Aurèlia Capmany... Els meus referents feministes són ara les meves amigues, però també conec homes que ho són.

Rosa Serrano

1—Resta allò que ella va sembrar. Beauvoir va configurar un imaginari i un concepte de canvi en una generació molt àmplia de dones. La seua obra cabdal, 'El segon sexe', ens féu reflexionar i veure la repressió i les possibilitats que teníem. Fórem moltes les dones que ens redefinírem des del punt de vista de gènere a partir de la seua l'obra i de l'aurèola mítica de la seua figura.

2—Per la consecució d'una igualtat real. Teoritzaria sobre les trampes amb què es troba la dona: els complexos de culpa pel fet de no poder combinar bé l'àmbit familiar amb una plena dedicació professional o amb el càrrec polític i públic. Amb la lucidesa que la caracteritzava, oferiria instruments pal·liatius per a aquesta ansietat que perviu en l'interior de moltes dones que proven de compatibilitzar aquests dos àmbits de realització.

3—La meua vida professional m'impedeix d'estar al dia i saber si han sorgit veus noves amb la capacitat d'influència que va tenir ella. Avui ens retroalimtem amb la vida pública, amb allò que ens arriba dels mitjans de comunicació sobre dones que tenen un espai important en la vida política o en el món laboral.

Marta Selva

1—En resta la valentia intel·lectual de fer un canvi de paradigma per a pensar la feminitat i la masculinitat.

2—Els objectius no són semblants, han canviat moltes coses. De Beauvoir continuaria treballant per aprofundir en la comprensió d'aquest 'segon sexe' del qual ella parlava. L'exigència i el rigor del seu pensament estarien al servei de l'anàlisi de les societats tan complexes d'avui, i dins aquestes societats, de la perspectiva de les dones, encara avui, tinguda en poc valor i consideració.

3—Crec que no n'estem mancats. Tant n'hi ha de personalitzats com de col·lectius; allò que cal és que la circulació de les idees sigui més fluida, que tots els qui haurien de ser permeables ho siguin. No és el moment dels referents personalitzats, n'hi ha molts més: en l'esport, la política, la llengua, la ciència, la cultura, les polítiques de desenvolupament... En tots aquests àmbits hi ha dones referents. L'assignatura pendent és que n'hi hagi més.

(Fotos: Josefina Matamoros, Maria Antònia Oliver, Rosa Serrano i Marta Selva.)

Teresa Bau
9 gener 2008

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)